

## BEROEPSBELANGEN.

OOGENDIAGNOSTIEK (authentiek verslag van een gesprek tusschen een patiënte en een oogendiagnosticus te Pforzheim):

V. Hoe oud zal ik worden?

A. 65 jaar.

V. Hoe oud ben ik nu?

A. ....(was meer dan 5 jaar verkeerd).

V. Waaraan lijd ik?

A. U hebt in uw lichaam een verdroogde klier.

V. Ik heb al eenige malen bloed opgegeven, de longspecialist zegt, dat ik long-tuberculose heb.

A. Niets van waar, u hebt alleen maar een verdroogde klier.

V. Hoeveel ben ik u schuldig?

A. Tien mark.

DE STRIJD TEGEN DE KWAKZALVERIJ. — In het *R. K. Artsenblad* van Juni wordt de door M. H. aangeboden strijd tegen de kwakzalverij krachtig door hem voortgezet. Hij weet o. a. te vertellen van een lijder, die, gelijk een bezoeker hem mededeelde, nadat was voorgesteld hem een been af te zetten, een jaar geleden naar een kruidenboer was gegaan en na weinige weken weder op straat kon gaan. Op de vraag, hoe de man het nu maakte, kreeg hij ten antwoord, dat de lijder stervende was.... Blijkbaar een sarcoom, dat door toedoen van den kwakzalver doodelijk was geworden.

Een inzender stelt M. H., als belangstellend en welgezind toeschouwer, enkele vragen, die gelegenheid geven tot nadere toelichting. Zoo merkt hij op, dat van den dokter in zijn motorjekker niet dat vertrouwenwekkende uitgaat, wat den deftigen dokter van vroeger en den kwakzalver van heden kenmerkt. Hierop is het antwoord, dat ook vroeger vele menschen in den geheimzinnigen, alwetenden kwakzalver meer vertrouwen stelden dan in den deftigen dokter. Dan vergissen zich de dokters toch ook nog al eens, en kan het nu niet zijn, dat een leek een „diagnostische gave” heeft? M. H. maakt den vrager duidelijk, dat geneeskunde geen wiskunde is, en dat diagnostische gave alleen bestaat bij personen, die de noodige kennis hebben, en deze op gelukkige wijze weten toe te passen, maar men moet niet denken, dat ervaring hoofdzaak en kennis bijzaak is.

De inzender merkt verder op, dat er zoo weinig vervolgingen plaats hebben, en dat dit verbijsterend werkt, en nog meer het feit, dat zoovele kwakzalvers door dokters gedekt worden. Hij wordt door M. H. vertroost met het vooruitzicht, dat de geneeskundige rechtspraak zal worden ingevoerd. (De „dekkers” zullen dan behooren onder de geneeskundigen die, gelijk BRENKMAN zegt, „zich niet gaarne zullen neerleggen bij wat deze (de geneeskundige rechters) zullen beslissen”. Heeft men ooit gehoord, dat de Justitie bij de „linke jongens” gewild is? P.).

Een zeer belangrijke opmerking van den inzender is, dat door de snorkende wijze, waarop voor regelmatige geneesmiddelen reclame wordt gemaakt, het publiek geen onderscheid weet te maken tusschen deze en de kwakzalversmiddelen. Dit is, gelijk ook M. H. zegt, volkomen juist. Deze reclame spoort de leeken aan, zelf uit te maken, wat dienstig voor hen is. En het is precies hetzelfde, of de leek zichzelf bediagnostiseert en de indicaties stelt, of dat een kwakzalver hem deze diensten bewijst. Het gevaar voor noodlottige verzuimen is in beide gevallen de hoofdzaak en in beide gevallen even groot.

„DE VOLHARDING” GEHULDIGD. — Op de jaarvergadering der Landelijke Federatie ter Behartiging van het Ziekenfondswezen is door den voorzitter geconstateerd, dat „De Volharding” schitterend uit dezen strijd is gekomen” „Wij